

popolnoma tisočake pri okraju služil in bi si moral vse prste obližniti, da se ga sploh pri miru pusti. Ta Ogorelec, ki je vse drugo, samo učitelj ne, hujša na tihem, ker se sam javno ne upa nastopati. Saj bi mu lahko vsakdo v lice poredal njegove grehe. Kar se tiče Šmigoca in Jurgeca, se bode ta presneto kšesala, da sta se pustila od šnopsa in od hujškarije zapeljati. Šmigoc je pozneje prav prijazen postal in se ni hotel prilozovati. Ali s tem si ne bode pomagal. Kakor vsi drugi se bodejo moralizirali in sodnijo za svojo lumparijo zagovarjati. Tako daleč še nismo prišli, da bi nam pijani fantalini smeli s surovo roko shode razbijati! Jurgec je imel celo predrzno čelo, da je vpil, da Ornig ni ničesar za namočiti okraj storil. Ta pobalinska predrznost Jurgeca že vse meje. Sram naj bode tega Jurgeca! Kar se tiče učitelja Kossija, bomo se pa tudi na drugem mestu oestro besedo izpregovorili. To naj bode učitelj? Doma pusti ženo in otroke stradati, on pa pijančuje s fantalini in zapravlja denar, ki ga svoji družini odreja. Nadučitelj Ogorelec seveda tega ne vidi, ker nima časa, da bi se za šolo brigal. Ali brigali se bodejo drugi in že danes opozarjamo šolsko oblast, da naj prime Kossija pošteno s sešesa, Tonče Korenjak je vreden prijatelj Kossija. Sicer bi bilo bolje da skrbi, s čem bode alimente za svoje nezakonske otroke plačeval. Ta mladi alkoholizirani bahač naj bi se na svojo obrt brigal, da ne bo vse na boben igralo. To bi bilo bolj pametno; vpreči mora tudi podgane... Takšni so torej tisti fantiči, ki se nam shod razbijali. Šli so sicer kakor pomočniki iz dvorane, ko jim je urednik Linhart pokazal. Ali zunaj so vpili s pijanimi glavami. Može volilci so se zgrajali nad tem početjem in se je marsikatero oestro besedo slišalo. Na vsak način se celo Plojevi pristaši sramujejo divjanja teh prijateljev šnopsa. In tudi tuj jim zato ne bode hvaležen. Volilci in tistej pa bodejo s temvečjim veseljem za našega kandidata Orniga delovali. Na dan volitev se vidimo in takrat se bode odločilo kje je zmaga! Korenjaki in Kossiji nas ne bodejo volili, ker niti sami sebe ne znajo voditi. Tistej, vsi za Orniga v boj!

Št. Vid pri Ptuj. Klerikalni kandidat Miha Brenčič sklical je pretekli četrtek dopoldne volilni shod v gostilno g. Ilovšek v Št. Vid. Na shod pa je prišlo okroglo 200 „Štajercijancev“ pod vodstvom vrlega našega g. Schosteritscha in 30 slovenskih liberalcev pod vodstvom gosp. Bohaniča iz Jurovca. Naši mošeje so ob določeni tem gostilniške prostore popolnoma napolnili. Kar kmalu pride kandidat Brenčič s svojim „überlegem“; spremljal ga je klerikalni posojilničar Pušenjak, ki je sploh Brenčičov voditelj. Tudi kakih 10 klerikalnih kmetov je z njima prišlo. Zdej je bilo treba predsedstvo izvoliti. Črnuhi se mislili to kar po domače narediti; kar imenovali so predstojnika Friedauer za predsednika, Kodermana za podpredsednika in minotnega „lonerja“ Arnuša iz Vaje za zapisničarja. Mislili so pač, da se bodejo domači volilni komandiranti pustili. Ali zmotili so se grozno. Naš Schosteritsch je vstal in glasno zahteval, da se predsedstvo pošteno izvoli, kajti na shodu imajo volilci prvo besedo in ne tuji kmetiči. Ker so se klerikalci bledi in prestrašeni tej opravičeni želji upirali, nastal je vihar, ki bo Brenčiču še dolgo v ušesih zvonel. Brenčič je stopil na klop in hotel iz ceglcov svoj „govor“ prečitati. Ali ljudje so vpili: Mi ne potrebujemo kandidata, ki ne zna sam govoriti, mi ne potrebujemo lerpobov, ki se šele volilke učijo! Klerikalcev nočemo, ker so nam v največjo škodo... In kakor vihar je začelo po dvorani „živio Ornig!“ Vedno večje je postalo razburjenje in kričanje. Končno se črnuhi ostali in bledi kot smrt odhajali. Bilo

jih je kakih 10 volilcev, kandidat „pšelarjev“ Brenčič, njegov adjutant posojilničar Pušenjak, znani prijatelj testamentov in pisec zaljubljenih pisem fajmošter Vavpotič iz sv. Trojice, domači duhovniki, med katerimi se je zlasti kaplan Žirovnik odlikoval itd. Odsli so v velikanskem smeihu volilcev. Potem je napravilo teh par mošičev v farovžu za zaklenjenimi vrati „shodek“. Pod farovževim oknom pa so jim nekateri volilci prepevali... Tako je končal Brenčičov shod pri nas. Mi kmetje in obrtniki imamo le enega kandidata in to je vrli naš okrajni načelnik Ornig!

Sele pri Ptuj. Ko so šentvidsko-pobreški kmetje „pšelarja“ Brenčiča nagnali, je pač videl, da ni povsod tako slaven, kakor v Spuhlju. Popoldne istega dne pa je sklical shod za Sele. Ali Brenčič in posojilničar Pušenjak ter kaplan Žirovnik se niso upali skozi Št. Vid po lepi široki cesti v Sele oditi. Čez travnike skriti poleg vode so marširali. Pošteni ljudje se pač nikogar ne bojijo! Ali tudi na shod v Sele je prišlo nekaj „Štajercijancev“. Brenčič je bral iz svojega „cegelca“ same znane njegove duhovnosti. Posebno proti šoli se je ujedal, čeprav se dela sam rad za „študirane“ kmeta. Za „Štajerčev“ stranko je govoril g. Hans Schosteritsch v mirnih in resnih besedah in priporočal našega kandidata Orniga, katerega vsako pozna in ki je v gospodarskem oziru največ za naš okraj storil. Tudi sta še govorila gg. Murko in občinski predstojnik Merkuš iz Zgornje Pristove. Zbrani volilci so bili večinoma za našega kandidata Orniga. Brenčič, pri nas zate ni prostora...

Današnja številka ima zopet 4 strani priloge in šteje torej skupaj 12 strani ter več slik.

Gotovo govejo juho

najboljšega okusa dajo

MAGGI JEVE kocke

5 h

Pazi naj se natančno na ime **MAGGI** in na varstveno znamko zvezdo s križem. Druge kocke niso MAGGI-jeve.

Novice.

Sestanek absolventov grmske šole. Na željo izraženo od raznih strani se priredi na Grmu tekem letošnjega leta sestanek nekdanjih učencev tega zavoda. Vse potrebne priprave za ta sestanek bo vodil poseben odbor sestojč iz nekdanjih učencev. Da se dobe potrebni naslovi in da se določi najprikladnejši čas za ta sestanek, se vabijo že sedaj nekdanji absolventi, da prijavijo svoje naslove in svoje želje glede sestanka naravnost na ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu.

Binkoštna veselica v Postojnski Jami. Na binkoštni ponedeljek, dne 5. rožnika se vrši ob 3 uri popoldne v Postojnski jami običajna jamska slavnost. Štiri godbe, med njimi železničarska iz Dunaja in mestna iz Pulja bodo svirale v raznih dvorinah, kjer bodo rajali ne-

utrudljivi plesalci in plesalke. V jami bode uradovala c. kr. jamska pošta, katere posebnost je ta, da pritrsne na vsako tam oddano razglednico jamski poštni pečat. Tudi za telesni blagor jamskih posetnikov bode kar najbolj preskrbljeno. Posebni vlaki bodo vozili po znatno znižanih cenah iz Ljubljane, Trsta, Reke, Pulja, Gorice in Kormina in posebni parobrodi iz Benetk bodo imeli železniško zvezo v Trstu. Bujni podzemeljski svet v Postojni bode vseskozi slavnostno električno razsvetljen. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. Vstopnina v jamo je znižana na 2 K za osebo.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Prvaška hujškarija zastruplja tudi že šolsko mladino. To se opazuje tudi v Polzeli, kar označi sledeči slučaj: Trije učenci nemške šole so na poti v šolo srečali nekega pekovskega učenca. Ta je otroke najprej opsoval za „nemške pse“, „osle“ itd. Potem pa je vzel revolver iz žepa in je za bežajočimi otroci streljal. Sodnija je smrkolina na 3 dni zapora obsodila. Take cvetke poganja prvaška hujškarija! Treba bi bilo v prvi vrsti tiste zapreti, ki so glavni krivci, to je odraščene prvaške hujšake!

Mestni občini Slovenska Bistrica se je dovolilo prireditelj živinskih sejmov pod sledečimi omejitvami: 1. Prignati se sme le živino iz okrajev Slovenska Bistrice, Sv. Lenart in Maribor. 2. Živino se sme prignati le iz tistih dvorov, v katerih je živinooglednik neposredno pred odgovornom vse parkljarje najnataneje ogledal in popolnoma nesumne spoznal. Krajni živinooglednik mora izrecno potrditi, da je ogledal živinče na licu mesta, kakor tudi dejstvo, da se na sejnem prignano živinče nahaja najmanj 40 dni na istem dvoru. To potrdilo mora potem izdajatelj živinskih potnih listov na živinskem potnem listu pooditi z naslednjo opombo: „Potrjuje se, da se živinče, za katero se je izdal ta živinski potni list, nahaja najmanj 40 dni na dvoru izvira, in da se je, kakor tudi vsi drugi parkljarji istega dvora ravno pred odgonom ogledalo in se spoznalo nesumno“. Brez tega potrdila ne sme se prignati nobenega živinčeta. Živinski sejmi v Slovenski Bistrici se vršijo sledeče dni: 6. junija, 25. julija, 24. avgusta, 24. septembra, 28. oktobra in 23. novembra.

Podkvarski tečaj, ki bode pol leta trajal, prične se 1. julija 1911 na deželni podkvarski šoli v Gradcu. Določeno je v ta namen tudi precej štipendij. Vsa pojasnila glej v inzeratu današnje številke „Štajerca“.

Umrli je v Št. Vidu pri Ptuj po težki bolezni gospa Betty Schosteritsch, soproga tamošnjega posestnika in trgovca. Pokojnica bila je v Ptuj rojena. Bila je vedno vrlega naprednega mišljenja. Ali njeno plemenito srce ni poznalo razlike med reveži in bila je splošno znana dobrotnica. Ne samo v Št. Vidu, marveč tudi v Ptuj in sploh v celem okraju se je blago pokojnico spoštovalo in ljubilo. Naj bi ji bila zemlja po trudapolnem življenju lahka! Prizadeti družini pa izrazimo svoje najiskrenejše sočutje!

Ukradel je hrvatski pek Mirko Kovacirek iz Prosenika v Mariboru svojemu tovarišu Waschu čevlje in obleke za 40 K. Pisarju Bračko v Mariboru je neznanec kolo ukradel. Istotako trgovcu Raunjaku iz Bresternice.

Obesil se je v ptujskem zaporu kočarski sin Anton Alt iz Janzeve gore, ki je bil zaradi nenravnosti zaprt.

Lahkomiselnost. Simon Črešljovnik iz Sel pri Slov. Gradcu je šel poleg Hovnikovega gozda. V lahkomiselnosti je vrgel gorečo užigalico proč. Vsled tega je takoj gozdni požar nastal, katerega so prebivalci komaj pogasili.

Meso tihotapil je iz okužene Hrvatske na Štajersko posestnik Marcius iz Kraljevaca. Dali so ga pod ključ.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega“ Francka: s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck toli priljubljeni sprejem v slehernem gospodinjstvu.